

Sygn. akt V CZ 59/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa W. P., I. P., M. M. i J. M.
przeciwko Bankowi Spółce Akcyjnej w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 października 2015 r.,
zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 12 stycznia 2015 r., sygn. akt I ACa 773/12,

**oddala zażalenie oraz wniosek pełnomocnika powodów
o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
świadczonej powodom z urzędu w postępowaniu
zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny, działając na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną powodów, ponieważ została ona wniesiona osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej co czyniło tę skargę niedopuszczalną wobec dotknięcia jej brakiem nieusuwalnym.

Powodowie zaskarżyli w całości to postanowienie zażaleniem, zarzucając brak pouczenia ich przez Sąd Apelacyjny o przymusie adwokacko-radcowskim obowiązującym przy sporządzaniu i wniesieniu skargi kasacyjnej.

Żalący wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia, a ich pełnomocnik wniósł o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego, które nie zostały pokryte przez powodów ani w całości ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny doręczył wszystkim powodom wyrok z uzasadnieniem przy pismach z dnia 4 listopada 2014 r. oraz z dnia 7 listopada 2014 r. (k. 927, 928, 933 i k. 934). W piśmie skierowanym do każdego z powodów znajdowało się pouczenie, w którego pkt 3 znajdowała się jednoznacznie i wyraźnie sformułowana informacja, że skarga kasacyjna powinna być wniesiona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym.

Zarzut żalących, że nie zostali o tym wymogu pouczeni nie może więc być uznany za trafny.

W tej sytuacji, skarga kasacyjna bezspornie wniesiona osobiście przez stronę nie posiadającą zdolności postulacyjnej podlegała odrzuceniu z powodu jej niedopuszczalności (postanowienie SN z dnia 4 grudnia 2013 r., II CZ 85/13, niepubl.).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika powodów z urzędu adw. J. D. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, ponieważ podanie w uzasadnieniu zażalenia, że powodowie stwierdzili, iż nie zostali pouczeni o tzw. przymusie adwokacko-radcowskim, bez skonfrontowania i oceny prawdziwości ich twierdzeń z dokumentami zalegającymi w aktach sprawy, nie stanowi

profesjonalnego udzielenia pomocy prawnej, będącego przesłanką uwzględnienia tego wniosku (postanowienie SN z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98 (OSNC 1999/6/123)).

I.n